

Samling 18.00 lördagskväll i -16 grader. Matchstart 20.00 mot **Svarteborg** lag svart i Munkedal. Killarna kom igång bra trots debutnerv och spelade efter instruktioner och med tålamod. Dessa matcher på 12minuter gör lätt att man blir ivrig och vill göra avgörande handlingar hela tiden, men de spelade smart och metodiskt. Och efter vårt första mål blev Svarteborgs killar stillastående och lämnade ytor för oss att spela på. Seger 2-0. Målskyttar Backus och Viktor.

21.10 Väntade **Kungshamn/Smögen** lag vit och med mer lugn och självförtroende inombords fick vi bra fart på spelet. Seger 2-0. Mål Jesper, Marcus

22.06 **Färgelanda**, också med två segrar i ryggen, så nu blev det jobb under mer press igen. Båda lagen ville verkligen ha mål, vilket innebar många avslut och lite mer chansartad fotboll. Hamza fick petat in bollen efter ungefär halva tiden och vi hade bra tryck, men då händer det som är så typiskt för Futsal. Vi slarvar med markeringen och de kommer på snabbt anfall 1-1. Det blev också slutresultatet, trots mycket kämpa och slit. Vi trodde vi blev tvåa i gruppen för ryktet sade att Färgelanda hade gjort fler mål än oss i tidigare matcher. Men deras killar stod och hängde med sina huvuden och såg mycket bedrövade ut..? Vi försökte på avstånd få besked från våra nära o kära på läktaren, men de såg lika frågande ut.

Det visade sig att vi hade samma antal poäng, samma målskillnad och lika i inbördes möte och då visade det sig att det var LOTTEN som fick bestämma vem som går till final och vem som spelar om 3:e platsen!?? Så rumphugget!! Så fann jag mej själv stående vid sekretariatet ihop med Färgelandas tränare och får frågan: - Har ni något bra förslag på hur vi ska lotta?

-Sten, sax, påse i bäst av 3, säger Färgelanda käckt.

-Det är på ditt ansvar att ordna det, fick jag ur mej ganska artigt tyckte jag, men av hans reaktion att döma var nog inte mitt kroppsspråk så inbjudande. (Kan ha varit de berömda svarta ögonen också) Det hela slutade med att vi skulle välja gubbe eller tia på en guld tia. – Damerna först, säger Färgelanda. Jag väntade någon sekund för att det skulle komma en känsla över mej, som gav mej en stark hint om vilket jag skulle välja.....men nä.....Jag hör mej själv säga: Gubbe!

Och självklart landade gubbdj-n nedåt!!

-Lottning och straffar är samma sak, påpekar Färgelanda tränaren. Det var då vi fick hjälpas åt i laget att ta oss ut från läktaren till en ensam vrå, för att inte säga något olämpligt. Det följde 20minuter av stor besvikelse över att inte få ett avgörande på straffar. Vi samlades i omklädnings rummet och ventilerade situationen, då händer det plötsligt..... utrymningslarmet börjar tjuta, fullständigt öronbedövande!! Vi fick gå upp och sätta oss på läktaren, där det lät lite mindre. Och där satt vi sen i oljudet och väntade i 30min tills att någon kompetent person kom till arenan och stängde av ljudet. Och vi tänkte: - Nu hade vi hunnit med flera straffläggningar under tiden.

23.45 match om bronsmedaljen mot **Tanum**. En jämn och spännande match som slutade 0-0, och så fick vi våra straffar. Vid denna tidpunkt mitt i natten är både spelare och ledare rätt möra och beslut ska tas snabbt. 5 man ska plockas ut för att stå i rampljuset och försöka bärga hem 3:e platsen åt laget. David ställde sig i målet och Tanum började. 0-1. Sen missade våra två följande och även Tanums två. Dalis sätter sin. 1-1. Tanum missar resten och vår 4:e man också. Backus går ut som siste straffläggare och träffar undersidan av ribban och in 2-1.

Marcus Erik Hamza Backus David Dalis Anton Viktor Jesper Mattias Amandus

Hm.....en märklig kväll.....med ett positivt slut där killarna får stå och ta emot bronsmedaljer. När vi senare sitter i omklädningsrummet tittar David på mej och säger: - Jag känner mej inte glad...varför gör jag inte det? Och Viktor sa: - Ulrika, hit åker vi aldrig mer. (För er som undrar hur det gick för Färgelanda kan jag meddela att de åkte på stryk av Svarteborgs lag röd.)